

F. t. l. vedr. værdipapirhandel m.v.

Disse direktiver indeholder enslydende krav om, at tilsynsmyndighederne skal have tavshedspligt, og direktiverne angiver specifikt, hvad tavshedspligten omfatter. Direktiverne fastslår desuden, at fortrolige oplysninger, som en tilsynsmyndighed får kendskab til som led i sin tilsynsvirksomhed, ikke må videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at virksomheden ikke kan identificeres.

Direktiverne på værdipapirhandelsområdet - MiFID-direktivet, gennemsigtighedsdirektivet og markedsmissbrugsdirektivet, er fra 2002 og fremefter.

Disse direktiver indeholder også krav om, at tilsynsmyndigheder skal være underlagt tavshedspligt. Direktiverne specificerer imidlertid ikke, hvad denne tavshedspligt skal omfatte. Derudover indeholder direktiverne også udtrykkeligt muligheden af, at en tilsynsmyndighed meddeler offentligheden, hvilke foranstaltninger eller sanktioner, der er pålagt en virksomhed eller enkeltperson for en overtrædelse, med mindre det vil forvolde uforholdsmæssig stor skade for de involverede parter.

Hertil kommer, at de ovenfor nævnte direktiver, på nær MiFID-direktivet, ikke indeholder regler af forbrugerbeskyttende karakter, og at forbrugerområdet dermed ikke er dækket af disse direktivers anvendelsesområde. Dette indebærer, at tilsyn med de forbrugerbeskyttende regler heller ikke er omfattet af direktivernes regler om tilsyn og tavshedspligt.

Danmark har - i lighed med en række andre medlemsstater - fortolket de ældre direktivers krav om tavshedspligt meget restriktivt, og har anset alle oplysninger om en tilsynsbelagt virksomhed for at være fortrolige og dermed som udgangspunkt omfattet af tavshedspligten. Denne fortolkning fremgår bl.a. af Jan Schans Christensens »Eneudredning om tavshedspligt og partsbegrebet i den finansielle tilsynslovgivning« fra 1996.

Andre medlemsstater, herunder Sverige, Irland og Finland, har tilkendegivet, at de anlægger en mere individuel og konkret fortolkning af begrebet fortrolig oplysning. I disse lande kan spørgsmålet om, hvorvidt en tilsynsbelagt virksomheds navn er en fortrolig oplysning, være afhængig af, i hvilken sammenhæng oplysningen optræder.

Der er desuden blandt tilsynsmyndighederne i EU generelt en tendens til større åbenhed omkring tilsynet med værdipapirhandelsområdet end den øvrige tilsynsvirksomhed.

En stikprøveundersøgelse af hjemmesiderne hos de svenske, finske, tyske, britiske, hollandske og irske

tilsynsmyndigheder, har vist, at kun Sverige regelmæssigt offentliggør konkrete afgørelser, og at disse indeholder virksomhedens navn. De øvrige tilsynsmyndigheder offentliggør typisk ikke konkrete afgørelser - hverken med navns nævnelser eller i anonymiseret form. I det omfang man har offentliggjort afgørelser, sker det typisk med angivelse af virksomhedens navn. Der er således ikke noget, der tyder på, at tilsynsmyndighederne i disse lande generelt anser en virksomheds navn for at være en fortrolig oplysning.

Set i lyset af andre medlemsstaters mere individuelle og fleksible fortolkning af begrebet fortrolige oplysninger i relation til offentliggørelse af en virksomheds navn, og den generelle udvikling i kravene til tavshedspligt i de nyere direktiver på værdipapirhandelsområdet, har man også fra dansk side ønsket at bryde med den hidtidige meget snævre fortolkning af direktivernes tavshedspligt og skabe større åbenhed om tilsynet med det finansielle område.

Det er samtidig vurderingen, at dette lovforslag, som fastholder Finanstilsynets og de finansielle råds skærpede tavshedspligt, men som udgangspunkt vil indebære offentliggørelse af afgørelser truffet af Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd med angivelse af den involverede virksomheds navn, stadig holder sig inden for rammerne af direktivernes tavshedspligt.

For så vidt angår MiFID-direktivet vurderes ophævelsen af Finanstilsynets skærpede tavshedspligt vedrørende tilsynet med reglerne om investeringsbeskyttelse at ligge inden for direktivets regler om fortrolighed.

Ved lov nr. 677 af 6. juni 2007 (SDO-loven) blev dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (EU-Tidende 2006 nr. L 177, s. 1) gennemført. Begrebet »fast ejendom« er ikke nærmere defineret i direktivet, der heller ikke tager stilling til, hvornår i et tinglysningsforløb et pant kan ligge til sikkerhed for særligt dækkede obligationer.

10. Høring

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervsyngdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverfor-